

İŞÇİ BİRLİĞİ

Frankfurt
TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ
Yayın Organıdır

Yıl: 1 Sayı: 12 2.9.1974

Sırtımızdan geçinenlere karşı dikkatli

ALINTERİMİZE GÖZ
DİKENLERİN GÖZLERİ
ÇIKSIN!..

ZOR VE YIPRATICI
ŞARTLAR ALTINDA
ÇALIŞARAK

CÜZDANIMIZA KOYMUŞ

OLDUĞUMUZ ÜÇ KURUŞU ÇEŞİTLİ YOLLARLA ÇARPAN SİMSARLAR VAR. BUNLARA
KARŞI MÜCADELE ETMEK VE BU NİYETLERİNİ KURSAKLARINDA BIRAKMAK
HEPİMİZİN GÖREVIDİR.

Değerli okurlarımız,
Daha önceki yayınlarımızda, ara-
mızda hırsızların dolaştığını ve
bunlara karşı uyanık olunmasını
duyurmuştuk. Bu konunun üzerinde
titizlikle duran gazetemize ge-
çen hafta, Frankfurt'da olan bir
olay daha aksettirilmiştir.
Frankfurt'da oturan Musa Altın
adlı okuyucumuzdan almış olduğu-
muz bir mektupda (mektubun metni
arkada "SİZİN KÖŞENİZ"dedir)ara-
ba ithal işleriyle uğraşan Erol
Sönmez adlı şahısa, çocukları-
(Devamı beşinci sayfada)

BASYAZI

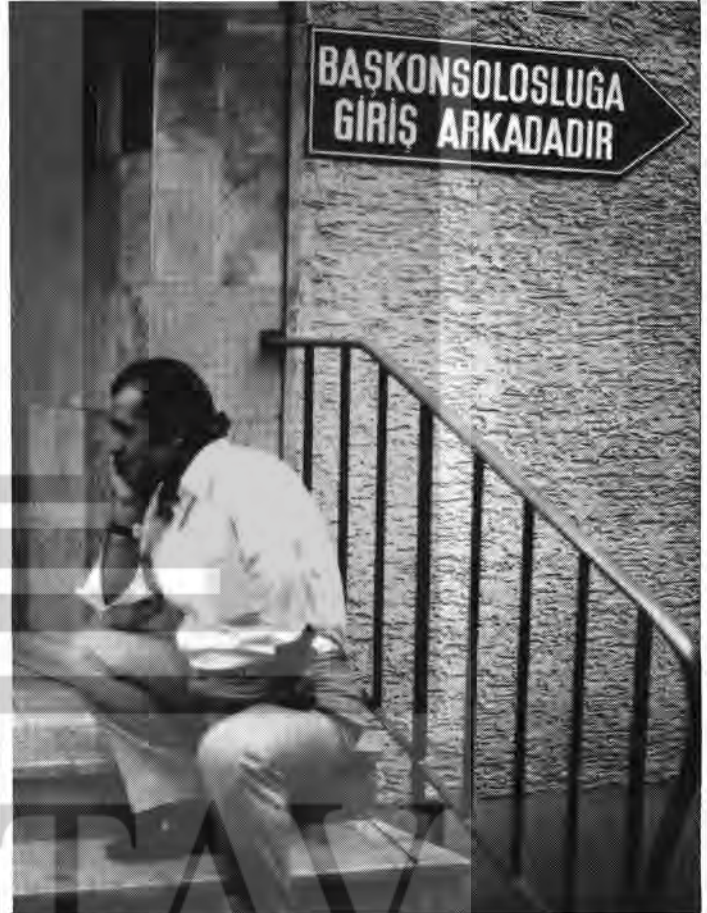
Amerika ve NATO (2)

Değerli işçi arkadaşlar,
Sözlerime başlarken yine hepini-
zi kalpten selamlarım.
Geçen sayıda da belirtmiş olduğum
gibi bu defa sohbeti NATO üzerine
yapacağız.

NATO

"Kuzey Atlantik Andlaşması Teşki-
latı" adıyla adlandırılan NATO
siyasi-askeri bir pakt'tır. Ameri-
ka'nın öncülüğü ve gayretiyle 1949
yılında kurulmuştur.

(Devamı sayfa ikide)

İşçi'nin sırtından geçinmekten baş-
ka bir iş yapmayan kişilere karşı
yürütmemiz gereken mücadele'nin
bir örneğini de MUSA ALTIN arkada-
şımız veriyor. Bundan böyle örgütü-
müzünde destekleyeceği Musa'yı Kon-
solosluk ilgililerine, İşçi Birliği
nin girişimiyle yapılan müracaat'-
tan önce görüyorsunuz.

TÜRKİYE'de neler oluyor?..

Yurdumuzu parselleyip yabancılara satanlar konuşuyor...

Demirel konuşmasında "Kıbrıs'da Amerika'ya sorulmadan girişilecek bir operasyonun macara olduğunu söylemiştir" Yabancı sermayenin Türkiye'de çıkarlarını savunan ve midesiyle Amerika'ya bağlı olan bir kişiden elbette bundan başka ne beklenir ki. Hal böyle iken bir de ondan yurtseverlik mi bekleyeceğiz. Üstelik vatan millet lafını en fazla edenler de gine bunlardır

Har **ÇÖV**

ayrıntılarıyla açıklamıştır. Toplantıda AP Genel Başkanı Demirel hiç konuşmamıştır. Önceki toplantıda Kıbrıs'ta Amerika'ya sorulmadan girişilecek bir operasyonun «Macera» olduğunu söyleyen AP Genel Başkanı Süleyman (Devam Sa. 7. Sü. 4 de)

Amerika ve NATO

(Baştarafı sayfa birde)

BU KURULUŞUN AMACI NEDİR?

Bizi bu hale getiren Türkiye'deki sömürücülerin şimdiye kadar anlattıkları gibi değil. "Herhangi bir saldırıya karşı NATO bizim en iyi dostumuzdur. NATO'suz edemeyiz" derler. Kastedilen saldırının geleceği ülkelerde sosyalist devletler. Bu görüş, NATO'nun çirkin yüzünü insanlardan gizlemek için kuruluşundan bu yana en yaygın şekilde Amerikan ağzıyla bise aktarılır NATO kurulalı 25 yıl olmuş ve bu zaman içinde onların bu görüşünü doğrulayan hiç bir olay olmamış ve tam tersine sosyalist ülkelerin, dünya da barışı korumak ve insanların daha yaşanır bir düzene kavuşma yolundaki uğraşları en ücra köşelere kadar ulaşmıştır. Açıkça durum böyle olunca ve NATO'nun 25 yıllık çalışmalarından da çıkarak amacını şöyle formüle edebiliriz: NATO PARABABALARI VE PATRONLARIN ULUSLARARASI KORUYUCU GÜCÜDÜR... Bütün insanlığın nefretini kazanmıştır. Onun her namlusu bizim bağımsız ve onurlu yaşa-

manızı durdurmak için üzerimize çevrilmiştir. O saldırır, kendi sömürü politikasını tasvip etmeyen hükümetleri devirir ve kan akıtır.

Dünyanın bir ucunda insanlar açlıktan kırılırken, her an harp hazırlığı içinde askeri harcamalara su gibi para akıtır.

Örneğin, kuruluşundan bu yana 20 yıl içinde askeri amaçlar uğrunda 1 trilyon 250 milyar dolar harcamıştır. "Military Balance (Londra 1968) gazetesinde yayınlanan verilere göre, 1968 yılında NATO üyesi ülkelerin yapmış olduğu askeri masrafların toplamı 102.872 milyar dolar.

Bu paranın dörtte biri genç devletlerin gelişmeleri için harcanmış olsa, bunlar, 25 yıl içinde İngiltere ve Fransa'nın bugünkü ekonomik gelişim seviyesine ulaşabilirler. Bu insanlık için harcanan milyarlarca insan açlıktan, işsizlikten ve okulsuzluktan kurtulur. Daha bu örnekler çoğalabilir. İşte bu yüzden insanlar ABD ve NATODAN nefret etmekte. İşte

"karşıda"

bu yüzden NATO bugün bir bunalım ve çöküş içinde. Taze örnekler Yunanistan, Türkiye ve Kıbrıs olayları.

Gördüğünüz gibi NATO böyle bir kuruluş. Türkiye'de 1952'de girmiştir bu teşkilata. Bu Türkiye'ye çok pahalıya mal olmuştur. Sözde NATO'nun Üçüncü Maddesine dayanılarak ABD ile üçü 1950'den önce, 31'i 1950-1960, 20'si de 1960-1965 arası olmak üzere 54 ikili anlaşma yapılmış ve ABD'nin 1963 tarihli Hava Kuvvetleri rehberine göre 101 Amerikan üs ve tesisi kurulmuştur.

NATO'nun bunalım ve çöküşünden kurtulması için "Türkiye'nin üzerine düşen görevi kendi bölgesinde üsleneceğini" belirten Ecevit'e 1963'te olan bir olayı hatırlatarak sözlerime son verecem.

1963 yılında 3'üncü Ordu Komutanı olan Orgeneral Refik Tulga Trabzon'daki Amerikan üssüne gidişinde karşılaştığı olayı, 1969 da "Devrim gazetesi"nde şöyle anlatır:

- Üs komutanı albay, bizi büyük bir merasimle karşıladı. Albay, kantin, kulüp, yemekhane, mutfak gibi tesisleri gezdirdi. Biraz ötede etrafı demir kafesle çevrili gerçek üsse doğru ilerledim. Amerikalı albay yolunu kesti:
- Giremezsiniz, buraya ancak Amerikan uyruklu yetkili kişiler girebilir...
- Ben ordu komutanıyım. Bulduğumuz bölgede giremeyeceğimiz yer olmaz...
- Emir böyle...
- Bu hükümler haklarımıza tecavüz değil mi?
- Ama ikili antlaşmalar var.. Bir viski almaz mısınız paşam?
- Hayır...

Değerli okurlar gelecek sayıda buluşmak inancı içinde hepimize iyi günler dilerim.

m.gür

Gelecekteki umudumuz ve güvenimiz çocuklarımızdır. Onlara daha güzel bir dünya bırakmak için çalışmalı, didinmeli ve mücadele vermeliyiz. Bizim çektiğimiz acıları, yoklukları, yoksullukları çekmemeli onlar. Bu zorunludur. Oysa okulların açıldığı şu sıralarda, çocuklarımızın durumuna göz atınca, durumun ne kadar endişe verici olduğu ortadadır. Bir kere çocuklarımıza güzel bir gelecek hazırlayabilmek için, onları en başta okutmalıyız. Bunu kavramıyan ana baba da yoktur. Ama burada bizim çocuklarımıza bu olanak veriyor mu? Bunu görelim: Türkiye'de "Batı medeniyeti, batı demokrasisi" diye öve öve göklere çıkarıldıkları batıdayız işte. Çocuklarımızın durumuna bakarak, hiç de övülesi bir yerde olmadığımızı görüyoruz. Şöyleki; bir çoklarımızın çocukları okul bulamıyor. 1972'deki rakamlara göre Almanyada 165 bin çocuğumuz var. Bu yıl ise bunun sayısı 180 bini geçmiştir. Bunun ne kadarı okullara gidememektedir? Bu karanlıktır. Gidenlere baktığımız zaman ise, yürekler acısındır. Çünkü bir öğretmen, bir tebeşir bir yazı tahtası ile öğrenci yetiştirilemez. Çocuklarımızın okuyabileceği hiçbir yayın yoktur. Almandan zaten yararlanamamaktadırlar. Çünkü Alman toplumu bizi dışına itmiştir. Yabancılar toplu oturmakta, çocukları da Türk sınıflarına gitmektedir. Dolayısı ile Almanca öğrenememektedirler. Tek tek bu soruna el atmak, meseleği çözemez. Çocuklarımızı za gerek Türk devletinin, gerekse Alman devletinin el atması zorunludur. Çocuklarımıza ya doğru dürüst almanca öğretilip, bütün Alman çocuklarının yararlandığı araç ve gereçten yararlandırılmalıdır. Ya da buradaki binlerce öğrenci

Devamı arkadaş

Haftanın Örgütleri

FRANKFURT

Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliğinden:.....

Değerli Okuyucularımız,
Yönetim Kurulumuz toplanarak, hepinizin ilgi ile karşılayacağı bir program yayınlamayı kararlaştırmıştır. Aşağıya çıkardığımız, programa göre her hafta bir konu konferans olarak verilecek, sonra gelenler arasında tartışma açılacaktır. Herkes düşüncesini belirtecek, tartışma canlı olarak sürdürülecektir. Hazırladığımız bu kibüçük aylık programa daha nele rin eklenmesini istiyorsanız, önerilerinizi ve toplantılara katılımınızı bekler samimi dileklerimizizi sunarız.

PROGRAM:

1. Almanyadaki Çocuklarımızın Eğitim Sorunu.....31.8.74
2. Sivil Savunma.....7.9.74
3. Türkiyede Halk Sektörü.14.9.74
4. Türkiyede Sendikacılık.21.9.74
5. Almanyada Sendikacılık.28.9.74
6. Milli Mesele.....5.10.74
7. Türkiyenin Sosyo-Ekonomik Durumu.....12.10.74
8. Demokratik Merkezizetçilik Nedir.....19.10.74
9. İşçi Sınıfının İdeolojik Mücadelesi içinde propoganda ve ajitasyonun yeri.....26.10.74
10. Almanyadaki Yüksek Öğrenim Sorunu.....2.11.74

NOT:Konuların hepsine değil de birkaçına ilgi duyanlar olabilir. O zaman da bekleriz. Toplantı yerimiz: 6. Frankfurt/Main, Vogelweid Str.3, Her cumartesi saat 17'de. 14,15,18 Nolu tramvaylar önünden geçer.

MANNHEİM

Kısa bir müddet önce kurulmasına rağmen gelişerek çalışmalarını sürdüren Mannheim Türk Toplumcular ocağı 31.8.1974 cumartesi günü ATTF'nin kuruluşu, amacı ve ça

lışmaları üzerine bir konferans düzenlemiştir. Örgütümüzde katkısıyla yapılan konferansı üyeler ilgi ile izlemişlerdir. Diğer yandan Ocak 7 Eylülde genel kurula gitmeyi kararlaştırmıştır. Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği olarak genel kurullarını selamlar, çalışmalarında başarılar dileriz.

Her sayı bir YAYIN

Dünya işçi sınıfının mücadelesini gerçek bir şekilde yansıtan ve yorumlayan dergidir.

Türkçesini Frankfurt'daki şu adresten alabilirsiniz:

Tat-Buchhandlung «Johanna Kirchner»
6000 Frankfurt/Main
Schumannstraße 56

TÜRKİYE'DE SANAYİ PROLETARYASI

Türkiye'de işçi sınıfının gelişmesini öğrenmek isteyen arkadaşlar için başvurulacak bir kaynak kitap.

YAR YAYINLARI, P.K.37 Sirkeci
İstanbul-TÜRKİE

Çocuklarımız

(Baştarafı sayfa 3'de.)

retmene görev verilip, bütün ihtiyaçları temin edilerek, okumaları sağlanmalıdır. Suyumuzu sıkıp, posamızı çıkarıncaya dek bizi çalıştıran Alman devleti bunu yapmak zorundadır. Biz bu devlete mil yarlarca mark vergi vermekteyiz. Türk hükümeti de harekete geçmelidir.

Bundan sonra, bu sütunda çocuklarımızın sorunlarını söyleşi konusu yapacağız. Sizlerinde önemli gördüğünüz konuları yazarsanız, karşılıklı yardımlaşma içinde olur, daha iyi sonuçlara ulaşırız. Gelecek sayıda buluşmak umuduyla sevgi ve saygılarımla...

ÖĞRETMEN: F.Yüksel

DUYURU

(Baştarafı sayfa 1'de)

nı istek yaptırması gerekçesiyle, bir arkadaşıyla birlikte 1000'er lira kaptırdıklarını yazmakta ve bu konuda bizden yardım istemektedir. Aynı mektupda çocuklarının istek işi olmadığı gibi, bir sürü eşik aşındırmalarına rağmen paralarını da geri alamadıklarını belirtmekte.

FRANKFURT TÜRKİYELİ İŞÇİLER BİRLİĞİ HAREKETE GEÇTİ

Bu mektup üzerine harekete geçen örgütümüz Musa Altın'a mektup yazarak kendisini örgüte çağırmıştır. Musa Altın'la durumu etraflica görüşen örgüt yöneticileri hemen bu olayı Türk ve Alman resmi makamlarına duyurmayı kararlaştırmışlardır. Bu durum Türk Konsolosluğuna haber verilmiş ve daha sonra savcılığa müraacat için hazırlıklara girilmiştir. Diğer yandan bunu haber alan Köln Radyosu Türkçe yayın servisi görevlileri konuyla yakından ilgilenmişler ve bunu haber olarak vermişlerdir.

Aynı zamanda Musa Altın ve arkadaşınının 1000'er markını hemen geri iade etmesi için Erol adındaki şahısa gerekli olan uyarıda yapılmıştır.

KARARLIYIZ

Şimdiye kadar 30'a yakın işçi arkadaşların parasını çarptığı ve bir şebeke olduğu söylenen Erol Sönmezerin peşini bırakmayacağız. Musa ve arkadaşınının parasını ona rahat yedirttirmeyeceğiz. Çünkü o kolaylıkla kazanılmadı.

SİZLERE DOSTÇA TAVSİYEMİZ

Her önünüze gelene size yardım edecek gözü ile bakmayın. Bu patronların düzeninde bizim alınterimize göz dikenlerin haddi hesabı yoktur.

Dolayısıyla başınız sıkıştığı zaman başvuracağınız yer sendikalarınız, Türk-Danış ve devrimci işçi kuruluşlarıdır.

? sorun... söyleyelim

SOSYAL DANIŞMANINIZ: □

Okulların açıldığı şu sıralarda Almanyadaki eğitim sistemi nasıldır ? Bunu açıklamayı yararlı gördük.

1. Federal Almanyada mecburi öğretim süresi 12 yıldır. Yani 6-18 yaş arasındaki çocukların eğitim görmesi gerekir.

2. Çocuklar önce G r u n d s c h u l e'ye giderler. Bu ilkokuldur. Eyaletlere göre 4-6 yıl sürelidir.

3. Bundan sonra H a u p t s c h u l e başlar. İkisinin süresi dokuz yıldır. Bu okul çocukları meslek eğitimine hazırlar. Buradan mezun olanlar yüksek öğretime gidemezler. Çocuğuna yüksek öğrenim yaptırmak isteyenler, eğer çocuğu okuyorsa bu okula göndermemelidir.

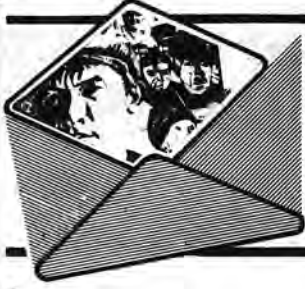
4. Yine Grundschule'den sonra başlayan bir okul var. Bunun adı R e a l s c h u l e'dir. 6 yıl sürelidir. 6 yıldan sonra 2 yıllık mühendislik okuluna gidebilirler. Yüksek öğretim yapma olanakları da vardır.

5. G y m n a s i u m: Bu okulda, Grundschuleden sonra başlar. Yüksek öğrenime yetiştiren asıl bu okuldur. Grundschuleyi bitirdikten sonra 9 yıl sürelidir. 9 yıldan sonra "Abitur" diye adlandırılan bir olgunluk sınavından geçirilir.

Çoğunluğumuzun çocuğu burada okuma olanağından yoksundur ama, okuma olanağı bulabilenler ise yurtdaki okulları birbirine karıştırmamalıdır. Aynı zamanda çocuğunun hangi dalda yetişmesini istiyorsa, hemen Grundschuleden sonra istediği bölüme ayrılması için okul idaresini zorlamalıdır. Aksi halde okul idaresi çocuğu, yeteneğine göre, istediği bir okula devam ettirebilir.

Bu "sorun-söyleyelim" sütununa da her türlü sorularınızı bekleriz.

**SİZİN
KÖŞENİZ...**

İşte Musa Altın'ın mektubu

Değerli okuyucular,
Birinci sayfamızda adı geçen Musa Altın arkadaşın, bir belge niteliğinde olan mektubunu birlikte okuyarak olayı kendi ağzından dinleyelim:

“ İşçi Birliği Gazetesi Başkanlığına, Sayın efendim şimdi sizin küçük dergilerinizi her daim hem okuyor, hemde seviniyorum. Bazan arkadaşlarada yardımcı olduğunuzu dergide beyan ediyorsunuz. Benim de bir müşkülüm vardır, acaba bana nada bir bilgi verirmisiniz?

Şimdi efendim konu şudur: Geçen sene Mart ayında bir istek meselesi için 1000 Mark verdim (Erol Sönmez el isminde bir adama). Ama ki adam insanlık denecek değerde değilmiş. Kendisi bir Almanla evli ve bir çocuğu vardır.

Bu zamana kadar sayısız vardım evine. Ne istek oldu, ne de parayı inkar etti, nede verdi!.. Niha yet şimdi evine vardığımda kendisi hiç bana görünmüyor. Avradyalanın esasını öğrendiği için Türkiye'de ve başka yerde olduğunu söylüyor.

Bu iş böylede kalmadı. Birçok tercümanlarla konuştum ve niha yet bir Alman Avukatı tuttum. 4 ay olduğu halde kaç kere varıp soruyorum bir netice vermedi. 100 Mark'da Avukata verdim. Acaba bu işin sonunda biz bu parayı alabilirmiyiz. Benim gibi aynı durumda olan bir arkadaşım daha var.

Şimdi bu mektubumda size o Erol'un hem ev adresini hemde telefon numarasını yazıyorum. Bir bilgi edinirde haber verirseniz size candan teşekkür ederim. Şahit ve senet işim çok sağlamdır.

Musa Altın
Frankfurt

Hasan Yıldız okuyucumuz mektubunda özetle şöyle diyor:

"Bir firmada 15 ay hizmetimden sonra izin parası yüzünden ufak bir münakaşadan dolayı firmam bana acele çıkış verdi. Bu memleketde tam dört sene çalışmandan sonra başıma gelen feci hadise. Ne Arbeitsamt'dan bir kuruş yardım alabildim, nede bir taraftan bir kuruş yardım. Arbeitsamt'a müracaat ettiğimde çalışma müsadeden yardım edemeyiz, dediler. 5 aydır aile efradıma bir mektup yazamıyorum. Tek çarem sizlerden yardım ve kesin bilgi vermenize kaldı.

Hasan Yıldız
518 Eschweiler"

CEVAP

Değerli kardeşimiz Hasan mektubun bizi üzdü. Daha öncede senden mektup almış ve nerelere başvuracağın hakkında bilgi vermiştik. Son gelen mektubundan anladığımıza göre işleri biraz karıştırmışsın. Şöyleki; çalışma müsadeden yokluğundan değilde, işvereni mahkemeye verdiği için Arbeitsamt sana bu mahkeme neticeleninceye kadar para ödemez. Mahkeme lehine neticelenirse bütün birikmiş paralarını sen işverenden alacaksın. O zaman sen hiç zaman kaybetmeden Türk-Danış'ın önerisine uyararak mahkeme kağıtlarınla birlikte Sosyalamt'a git. Burası borç değil yardım veriyor. Tekrar mahsup etmek üzere. Bunu tekrar ödeyecek sen değil, mahkeme neticesinde ya işveren ya da Arbeitsamt ödeyecektir. Geniş tafsilatlı mektubumuz postadadır. senden cevap bekliyoruz. Selamlar